

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI
NADANIA IMIENIA JANA PAWŁA II
ZESPOŁOWI SZKOLNO - PRZEDSZKOLNEMU
W JASKROWIE

Tekst: mgr Joanna Tarasek

Oprac. muzyczne: mgr Karina Barczyk

Przy dźwiękach Walca cis – moll Fryderyka Szopena (Muzyka mistrzów 9) na scenę wchodzi matka z dzieckiem na ręku – Emilia Wojtyłowa z maleńkim Karolem. Przebywa chwilę samotnie, wpatrując się w dziecko. Muzyka cichnie. Podchodzi starsza sąsiadka.

Sąsiadka Helena
wola z daleka

Jak tam radzi sobie mały Karol, droga pani Emilio?!

Emilia
Odpowiada z miłym uśmiechem
Wyjątkowo dziś grzeczny, nawet nie zapłacze!

Sąsiadka Helena
Zagłąda do dziecka
A ciekawe, czy będzie się tak dobrze uczył jak starszy Edmund!

Emilia
Z uśmiechem, ale poważnie

Wydaje mi się, pani Heleno, że ten maluch będzie wielkim człowiekiem.

*Ponownie słyszeć dźwięki tej samej melodii. Sąsiadka z podziwem kiwa głową.
Kobiety powoli rozchodzą się.*

Narrator I

Pani Emilia pragnęła, aby jeden z jej synów został księdzem, ale czy mogła przewidzieć, że w przyszłości cały świat dowie się, że jej syn i syn polskiego narodu zostanie wybrany papieżem, papieżem, który będzie nazwany Wielkim ? Niedawno przeżywaliśmy ze smutkiem śmierć Jana Pawła II, ale dziś rozumiemy już, że nie odszedł od nas cały, że pozostał z nami we wspaniałym nauczaniu i przepięknym świadectwie życia.

Narrator II

Dlatego zapragnęliśmy, aby nasza szkoła nosiła jego imię. Za ten ogromny zaszczyt i wyróżnienie chcemy dzisiaj podziękować Bogu i wszystkim, którzy przyczynili się do tego, aby naszym patronem był wielki Polak – papież Jan Paweł II.

Piosenka: Chwałę Ciebie, Panie

Narrator III

Rodzinnym miastem papieża były Wadowice. To tutaj wzrastał mały Karol Wojtyła nazywany przez kolegów i najbliższych po prostu Lolkiem. W domu Karola panowała atmosfera miłości i rodzinnego ciepła. Chłopiec był bardzo dobrym uczniem, uwielbiał piłkę nożną i zimowe zabawy na śniegu. Obowiązki szkolne godził z obowiązkami ministranta, a wolne chwile spędzał z rodziną i przyjaciółmi.

Uczeń I

Wygląda na to, że przyszły papież miał bardzo beztroskie dzieciństwo?

Narrator III

Niezupełnie, mały Karol przeżył tragedię, w którą trudno mu było uwierzyć. Mając zaledwie 9 lat stracił mamę, a w trzy lata później starszego brata Edmunda. Karol został tylko z tatą, który na szczęście poświęcał mu sporo czasu, starając się wychować chłopca jak najlepiej. Karol miał w Wadowicach wielu przyjaciół. Tutaj zaczął pisać pierwsze wiersze i rozwijał swoje zainteresowania literaturą i teatrem. Tutaj zagrał swoje pierwsze teatralne role.

Uczeń I

To trochę dziwne. Przyszły papież chciał zostać aktorem?

Narrator III

Tak, ponieważ Karol był przekonany, że sztuka może uczynić człowieka lepszym. Jego wiersze i dramaty, cała jego twórczość literacka wyraża właśnie to pragnienie – przemiany świata na lepsze.

Uczeń I

Ciekawe, czy w czasach szkolnych był lubiany przez kolegów i koleżanki?

Narrator III

Najlepiej, jeśli odpowiedzią na twoje pytanie będzie wspomnienie koleżanki Karola z czasów gimnazjum - Haliny Królikiewicz- Kwiatkowskiej:

Halina

Jaki był Karol Wojtyła?

Na pewno inny od swoich kolegów, odrębny.

Ale co to znaczy? Trudno wytłumaczyć te cechy.

Wesoły, bardzo koleżeński, pierwszy niosący pociechę w nieszczęściu, w chorobie, [...]

A przecież czuło się zawsze, że ma - w jakiś sposób niedostępny- swój świat myśli, że jest głęboko religijny, że umie najwięcej z nas wszystkich, czyta trudne filozoficzne książki, które nas zanutrzyłyby po kilku stronach, że uczy się i nie traci na próżno ani chwili.

Polonez C- moll Chopina albo Preludium As- dur

Narrator IV

Z Wadowicami Karol rozstaje się po maturze w 1938 r. Wraz z ojcem przenosi się do Krakowa, aby studiować filologię polską na Uniwersytecie Jagiellońskim. Studiuje zaledwie rok. 1 września 1939 r. wybuchła wojna. Przyszły papież styka się ze światem zabijania, cierpienia i nieustającego strachu.

W listopadzie 1939 r. Uniwersytet zostaje zamknięty. Aby zdobyć kartki żywnościowe dla siebie i ojca, Karol podejmuje pracę jako robotnik fizyczny w kamieniołomach. W tym czasie każdą dogodną chwilę wykorzystuje na lekturę i modlitwę, budząc podziw otaczających go ludzi.

Narrator V

W lutym 1941 niespodziewanie umiera ojciec. Karol zostaje zupełnie sam, bez najbliższej rodziny.

W atmosferze hitlerowskiego terroru dojrzewa w młodzińcu kapłańskie powołanie. On sam pisze o tym w książce „Dar i Tajemnica”.

Papież

„ Na skutek wybuchu wojny zostałem oderwany od studiów i od środowiska uniwersyteckiego. [...] Równocześnie coraz bardziej jawiło się w mojej świadomości światło: *Bóg chce, ażebym został kapłanem*. Pewnego dnia zobaczyłem to bardzo wyraźnie: był to rodzaj jakiegoś wewnętrznego olśnienia. To olśnienie niosło w sobie radość i pewność innego powołania. I ta świadomość napełniła mnie jakimś wielkim wewnętrznym spokojem.

Jan Paweł II, Dar i tajemnica, s. 34-35

Piosenka: Pan powiedział ty pójdź za mną

Narrator IV

W ten sposób młody Wojtyła rozpoczął naukę w tajnym seminarium duchownym.

W czasach wojennych życie nie było łatwe, wszystkim dokuczał niedostatek. Karol, będąc klerykiem, a później księdzem w pierwszym rzędzie myślał o potrzebach innych, nigdy o sobie. Wspomina jeden z ówczesnych kleryków - ks. Franciszek Konieczny:

Ks. Franciszek

Pamiętam, jak zapukał do naszego pokoju mężczyzna i poprosił o przywołanie ks. Wojtyły. Ten podszedł do proszącego, rozmawiając z nim na korytarzu. Wraca do siebie. Schyla się i z walizeczki, znajdującej się pod łóżkiem wyciąga sweter, kryjąc go pod sutanną. Wychodzi i zaraz wraca, już bez widocznego „uwypuklenia”. Oddał biedakowi nowiutki sweter, który otrzymał od pana Kotlarczyka.

Narrator VI

Tuż po wojnie 1 listopada 1946 r. Karol Wojtyła otrzymał święcenia kapłańskie z rąk Arcybiskupa Metropolity Krakowskiego Adama Sapiehy. Następnie został wysłany na studia do Rzymu. Po obronie pracy doktorskiej wrócił do Polski i rozpoczął pracę duszpasterską w podkrakowskiej wsi Niegowić jako wikary. Po roku został przeniesiony do parafii św. Floriana w Krakowie.

Uczeń II

Czy to prawda, że młodzież zwracała się do Ks. Karola – „wujku” ?

Narrator VI

Rzeczywiście, ksiądz Wojtyła zaczął gromadzić młodzież studencką, tworząc ośrodek duszpasterstwa akademickiego. Były to czasy, kiedy nie wolno było księżom zajmować się młodzieżą, dlatego uczestnicy spotkań i wycieczek nazywali księdza Karola „wujkiem” dla zachowania konspiracji i zmylenia milicji. Zresztą był dla nich jak ktoś z najbliższej rodziny. Nazywali go tak nawet wtedy, gdy został biskupem.

Uczeń II

Czy wtedy też pracował w Krakowie?

Narrator VI

Tak, najpierw był biskupem pomocniczym, a w 1964 otrzymał nominację na arcybiskupa metropolitę krakowskiego. A wiesz, że w tamtych czasach władze nie pozwalały budować kościołów? Biskupowi Wojtyła udało się jednak uzyskać takie pozwolenie na budowę kościoła w Nowej Hucie A nie było to ani bezpieczne, ani łatwe.

Preludium h- moll Chopina

Narrator I

W 1967 zmarł po bardzo krótkim pontyfikacie Jan Paweł I. Arcybiskup krakowski kardynał Karol Wojtyła udał się do Rzymu na konklawe. Mało kto mógł wtedy przypuszczać, że na wieść o wyborze nowego papieża rozdzwonią się dzwony polskich kościołów.

Narrator II

Kiedy pojawił się dym nad kaplicą sykstyńską, Plac świętego Piotra zaczął wypełniać się błyskawicznie tłumem, a reszta świata śledziła wystąpienie nowego papieża poprzez media.

Papież

„ Najdrożsi Braci i Siostry! Oto najczcigodniejsi kardynałowie powołali nowego biskupa Rzymu. Wezwali go z dalekiego kraju. Dalekiego, ale tak bliskiego przez wspólnotę wiary i tradycji chrześcijańskiej. Bałem się przyjąć ten wybór, ale zrobiłem to w duchu posłuszeństwa Panu naszemu Jezusowi Chrystusowi.”

Narrator I

Radosny , energiczny i otwarty od razu zdobył sympatię katolików i nie tylko. Ale najbardziej 16 października 1978 r. cieszyli się Polacy. Wszystkich rozpiekała radość i duma, że papieżem został Polak, po raz pierwszy w historii! Wraz z tym wyborem w kraju udrczonym biedą i zniewoleniem pojawiła się nadzieja na lepsze jutro. Niezwykła modlitwa Papieża Jana Pawła II podczas Mszy św. na placu Zwycięstwa w Warszawie w 1979 r. potwierdziła u Polaków przekonanie, że nowy papież troszczy się o swój naród:

Nagranie 1- „ Słowo Papieża ” - 1

Uczeń I

Podczas swoich podróży do Polski papież bardzo chętnie przybywał na bliską nam Jasną Górę.

Narrator II

To Prawda! Niemal za każdym razem będąc w Polsce modlił się przed obrazem Pani Jasnogórskiej. Tu przemawiał do młodzieży i różnych środowisk, zawierając Maryi sprawy Ojczyzny,

Dźwięk dzwonów- przemówienie. Pielgrzymka Ojca świętego Jana Pawła II do Polski -5

W czasie tych spotkań niejednokrotnie nucił znaną nam wszystkim pieśń!
Zaśpiewamy ją również dzisiaj!

Pieśń: Czarna Madonna

Uczeń I

Jako Polacy śledziliśmy najbardziej papieskie wizyty w Polsce i słowa skierowane do Polaków, ale przecież ojciec święty obdarzał wielką miłością cały Kościół?

Narrator II

Papież odbył ponad sto podróży do różnych krajów niosąc im wiarę i nadzieję. Pocieszał, wzywał do działania, wzywał do miłości. Szczególnie w młodzieży widział nadzieję na poprawę świata. Jego wspaniałą inicjatywą duszpasterską są Światowe Dni Młodzieży – coroczne zjazdy młodych, które starannie przygotowywał i w których z radością uczestniczył. Tym spotkaniom młodych towarzyszyła pieśń śpiewana w różnych językach świata:

Pieśń: Abba Ojciec

Narrator IV

Papież Jan Paweł II był niezłomnym obrońcą praw ludzkich. Znajduje to wyraz w jego przemówieniach, homiliach, całym jego nauczaniu. Zabierał głos wszędzie, tam gdzie trzeba było bronić człowieka przed wojną, głodem, terrorem i wszelkim zagrożeniem życia. Ojciec święty szczególnie przejmował się losem dzieci . Bolał nad krzywdą dzieci różnych krajów, bardzo dobitnie wyraził to w „Liście do dzieci” z 1994 r.

Papież

„Jeżeli bowiem prawdą jest, że dziecko jest radością Kościoła i całego społeczeństwa , to równocześnie jest też prawdą, że niestety, wiele dzieci w

naszych czasach w różnych częściach świata cierpi i podlega wielorakim zagrożeniom. Cierpią głód i nędzę, umierają z powodu chorób i niedożywienia, padają ofiarą wojen, bywają porzucane przez rodziców, skazywane na bezdomność, pozbawione ciepła własnej rodziny, ulegają różnym formom gwałtu i przemocy ze strony dorosłych. Czy można przejść obojętnie wobec cierpienia tylu dzieci, zwłaszcza gdy jest to cierpienie w jakiś sposób zawinione przez dorosłych?”

Koncert fortepianowy e- moll Chopina

Narrator V

2 kwietnia 2005 roku Serce naszego kochanego papieża zatrzymało się na zawsze. Jak świat długi i szeroki ludzie wszystkich ras i religii modlitwą, łzami, lub cichą zadumą żegnali Jana Pawła II. Wszyscy wtedy przywoływali z pamięci spotkania, słowa, czyny i gesty tego wielkiego Polaka. Jeszcze dzisiaj wspominamy z żalem naszego papieża, który choć był papieżem świata, zachował dla nas Polaków szczególną miłość, którą wyrażał na wiele sposobów.

Myśląc Ojczyzna...

Ojczyzna – kiedy myślę- wówczas wyrażam siebie i zakorzeniam, Mówi mi o tym serce, jakby ukryta granica, która przeze mnie przebiega ku innym, aby wszystkich ogarnąć w przeszłość dawniejszą niż każdy z nas: z niej się wyłania... gdy myślę Ojczyzna - by zamknąć ją w sobie jak skarb. Pytam wciąż, jak go pomnożyć, jak poszerzyć tę przestrzeń, którą wypełnia.

Kiedy żegnał się z rodzinnym krajem w 1979 roku, by na stałe zasiąść na stolicy piotrowej, wypowiedział słowa pożegnania, które możemy przytoczyć również dzisiaj, kiedy pożegnał się z nami na zawsze.

Nagranie: Słowa Papieża 19

Narrator I

Zadajemy sobie pytanie, w jaki sposób my uczniowie szkoły w Jaskrowie możemy godnie nosić imię Jana Pawła II i martwimy się, czy potrafimy sprostać temu wezwaniu. Ale wtedy z pomocą przychodzi do nas sam papież, kiedy mówi : „Nie lękajcie się”. Wdzięczni za słowa wiary, nadziei i miłości jego ulubioną pieśń:

Piosenka: „ Barka”

Złożenie kwiatów przy dźwiękach muzyki